

عنوان مقاله:

شناسایی و اولویت بندی مزیت های سرمایه گذاری در بخش کشاورزی استان کهگیلویه و بویراحمد

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

هاشم حسین پور - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی و تحلیل سیستم های اقتصادی، گروه اقتصاد، دانشکده علوم انسانی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

ایمان نجفی - دکتری اقتصاد کشاورزی، گروه اقتصاد، دانشکده علوم انسانی، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

هدف کلی تحقیق حاضر شناسایی و تحلیل فرصت های سرمایه گذاری در بخش کشاورزی استان کهگیلویه و بویراحمد در سال زراعی 1393-1394 می باشد. روش شناسی این تحقیق توصیفی از نوع پیمایشی می باشد. تحقیق حاضر بر اساس چگونگی بدست آوردن داده های مورد نیاز و از نظر طبقه بندی تحقیقات با توجه به هدف آن ها، در زمره تحقیقات توصیفی قرار دارد. از لحاظ نوع نظارت و درجه کنترل این تحقیق در زمره تحقیقات میدانی قرار دارد چرا که محقق متغیرها را در حالت طبیعی آنها بررسی می کند. در این مطالعه به منظور محاسبه مزیت نسبی فرصت های سرمایه گذاری بخش کشاورزی از دو نوع شاخص استفاده شد؛ شاخص های نوع اول، که برپایه روش ریکاردو استوار است، شامل سود خالص اجتماعی (NSP)، هزینه منابع داخلی (DRC) و نسبت هزینه به منفعت اجتماعی است (SCB). شاخص های نوع دوم شامل کارایی مزیت نسبی (EAI)، مقیاس مزیت (SAI) و جمعی مزیت (AAI) است که عملکرد و تمرکز کشت یک محصول را در یک منطقه اندازه گیری می کنند. بطور کلی می توان گفت هر جا اطمینان نسبی نسبت به قیمت فروش وجود داشته از مزیت نسبی استفاده بهتری به عمل آمده و هر جا عدم اطمینان حاکم بوده این رابطه به هم خورده است. محاسبه معیارهای SCB و DRC نشان داد که چهار محصول از 16 محصول زراعی مورد بررسی، در نرخ برابری نسبی ارزش دارای مزیت نسبی نمی باشند که این محصولات عبارتند از گندم و جو دیم و چغندر قند و آفتابگردان، گوجه فرنگی با SCB برابر 0.285 در سناریوی نرخ ارز PPP نسبی و 0.36 در سناریوی نرخ ارز PPP مطلق، بالاترین مزیت نسبی را به خود اختصاص می دهد.

کلمات کلیدی:

کشاورزی، سرمایه گذاری، فرصت های سرمایه گذاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/971956>

